

Hüsnü AYTEKİN

- şiirler -

Yayın Tarihi:

4.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlatamıyorum

anlatmak istiyorum anlatamıyorum
bildiğim tanıdığım sevdiğim
gördüğüm duyduğum hissettiğim şeyleri
aşkı mutluluğu dostluğu
ve dürüstlüğü yiğitliği ve insanlığı
taşımak yüreğinde anlatamamak

dil ilkel kalıyor
kelimeler cümleler yetmiyor
anlatması zor

güzel olan bunca şey varken
ilkel olan yavan olan benim
çaresiz ve yalnız kalan benim

yokluğunu hissetsem de bedenimin
boşluğunu hissetsem de beynimin
ezim ezim ezilse de yüreciğim
hep sevgi için çarpacak kalbim
ve sen olacaksın nabzımda
attığı sürece

Hüsnü Aytekin

Anlık anı

sana beni unutmaman için
hep bir andaç almak istedim
baktıkça beni anarsın
belki beni hatırlarsın diye
ama sen bunu hiç istemedin
demek ki unutmayı yeğledin
belki bu adamı bir gün satarım
ihanet morguma atarım dedin
ama ben sana söyledim güzelim
ben sana söyledim
ben ayaklarını serinletebileceğin
ve bir süre sonra kesileceğine inandığın
küçük bir derecik değildim
sen dibinden lavlar fışkıran
koca bir okyanusa girdin
dev dalgalarımdan korkmayacaktın
onlar aşkımın büyüklüğüydü
köpüklerinde taşıyacaktı seni
kulaç atacaksın mutluluğa dedim
ama sen beni hiç anlamadın
beni hiç dinlemedin
sen beni hafife aldın
sen beni çok hafife aldın
ama ben sana söyledim güzelim
ben sana söyledim
ben sevdim mi tam severim dedim

şimdi sana benden geriye
gözlerinin önünden hiç gitmeyecek
ve asla unutamayacağın
bir an bırakacağım
ve bu an

senin yaşadığın
en acı anı olacak

Hüsnü AYTEKİN

Artık korkuyorum

geleceđime dair hiçbir Őeyden korkmazdım,
geleceđimde seni kaybetmekten korktuđum kadar
ben gelecek nedir umut nedir onu da bilmezdim
ta ki seni tanıyana ta ki seni sevene kadar

yüreğimde acı yüreğimde yangın hissetmezdim
ta ki sen gözümün göremeyeceği uzaklara
o aşk Őarkıları Őiirleri fısıldayan denizine
o baş döndüren zenginlikli yedi tepeli Őehrine
usulca çekip gidene kadar

ama sen ne kadar uzakta olursan ol
ben ılık nefersini kokunu korkunu sevincini hüznünü
beni unuttuğunu yada anımsadığını biliyor hissediyorum,
çünkü artık ben Őah damarın kadar yakınlım sana

bilirsin benim sana verebilecek tek servetim
bir sevgim bir aşkımlı var tertemiz
billur gibi katıksız ve karşılıksız
eğer gerekirse birde canım
bir zamanlar sana yalnızca bunlar yetiyordu
benim aradığım da işte bu diyordun
ama Şimdi
işte Şimdi ne olacak onu bilemiyorum
bilemiyorum ve artık korkuyorum

artık kimseyle konuşmayı sevmiyorum
hep seninle,baş başa yalnız kalmayı
seninle,göz göze,el ele olmayı
konuşmadan sadece seninle
yani hayalinle yaşamayı seviyorum
ama yinede çok korkuyorum

Hüsnü Aytekin

Bak ne diyeceğim

bak, ne diyeceğim sana
bu karlar kalkacak
bu soğuk kış geceleri bitecek
ağaçlar çiçek açacak
kuşlar gelecek sıcak
ve güzel günleri anlatacak
duyuyor musun

bak ne diyeceğim sana
o güzel, sıcak günlerde
çocuk cıvıltıları saracak
kırları, sokakları, oyun bahçelerini
sarhoş biri uzaktan, çok uzaktan
buruk ve hüzünle gülümseyecek
o çocuk sevinçlerine sevinecek
görüyor musun

bak ne diyeceğim sana
iki sevgili hiç bilmeden
gelecek günlerin ne getireceğini
sokulmuşlar birbirlerine
el ele o anın mutluluğunu paylaşıyorlar
ve onlar kendileri kadar
hiç kimsenin mutlu olamadığını düşünecekler
biliyor musun

bak ne diyeceğim
o sarhoş adam birkaç yudum daha içecek
umutsuz şarabından, çok uzaklara bakarak
kuş ve çocuk cıvıltılarını, o iki sevgiliyi
el ele bırakarak, dalıp gidecek yine karanlığına
anlıyor musun

bak ne diyorum sana
sakın üzülme o sarhoş için
hiç düşünme bile
o'nun için endişelenme
sakın ha yaklaşma yanına
o elleri kanlı bir katilin son kurbanı
tanıyor musun

Hüsnü AYTEKİN

Bekleyeceđim

bu ayrılıkta bana dūşen
çekip gitmek olmayacak
ömrümün sonuna kadar
aynı acıyla aynı aşkla
aynı umutla bekleyeceđim

bir gün alevler içinde
içine düştüğüm gözlerinin
pırıltılarını yeniden görebilmek
bir gün o ipeksi ellerini
sımsıkı tutabilmek
ve bir daha hiç bırakmamak üzere
sarılarak sana doya doya
kokunu içime çekebilmek için
burnumu boynuna gömebilmek için
ömrümün sonuna kadar
aynı acı ve aynı aşkla
aynı umutla bekleyeceđim
belki çok mutlu olacaksın
belki incinip üzüleceksin
mutluluđuna sevinmek
acını paylaşmak için
bekleyeceđim
belki sen beni
çoktan unutmuş olacaksın
yinede bir gün
herhangi bir yerde
herhangi bir şeklide
aklına gelebileceđim günü
tükenmez hasretimle bekleyeceđim
son nefesimi veriyor olsam da
gözlerimi kapatmayıp seni
bekleyeceđim

Hüsnü Aytakin

Ben senden seni istiyorum

ben senden
kimseye söylemediğin sözlerini
ben senden
kimseye bakmadığın gözlerini
ben senden
kimseye açmadığın yüreğini
ben senden
kimseye vermediğin sevgini
istiyorum

ben senden
terinin kokusunu
teninin dokusunu
ben senden
sesini nefesini sevincini nefretini
dalgınlığını durgunluğunu suskunluğunu
ben senden
gülümsemeni kahkahalarını mutluluğunu
ben senden
yüreğimi delectek gözyaşlarını
acılarını korkularını
dehşetini endişeni
ben senden
uykudaki halini
uyandığında
yüzünde sabahın ilk ışıklarını
gözlerindeki pırıltıyı görmeği
ben senden
her şeyinle seni istiyorum
ben seninle
aynı yerde aynı anda
güneşin doğuşunu batışını
gecenin haykırın sessizliğini
yıldızları ay ışığını
denizin yakamozlarını
bir bir okşamayı istiyorum
dalgalar gürleyen sesiyle
yüreğimizde patlasın istiyorum
günüşığında şafakta ve mehtapta
gölgerimizin öpüşmesini
kör karanlıkta kalplerimizin
birbirine çarpmasını istiyorum
ben seninle
aynı yerde aynı şeyi düşünmeyi
aynı yerde uyumayı
aynı yerde uyanmayı istiyorum
aynı yerde ıslanmayı
aynı yerde üşümeyi
aynı yerde ısınmayı istiyorum
nefes alacaksak birlikte almayı
alamayacaksak birlikte boğulmayı
yani gözümün bebeği
yaşayacaksam seninle

öleceksem seninle ölmeyi istiyorum

Hüsnü Aytekin

Beni ararsan eğer

beni sor
yaş döken gözlere
bir söz için açılmaya çalışan
kurumuş çatlak dudaklara

beni bulacaksın
derinden inleyen seslerde
beni bulacaksın
issiz bir gecede
güçlkle atılan adımlarda
belki bir meyhane kapısı önünde
beklide, bir bankta gece yarısı

beni ararsan eğer
işte şuradayım
bastığın yerde
beni sor
bir damla yağmura hasret
çatlak ama suskun toprağa
alamam artık ellerini ellerime
onun elleri var
hasretli ama suskun ellerimde
kaskatı buz gibi elleri
artık git git artık giit

beni ararsan eğer
şurada bastığın yerdeyim
sen güzelliğini seninle bulan
denizin kokusuna
güneşin yanına git
yerleş doğanın dokusuna
ortamın yapısına
senin yerin orası
ben gelirseml aklına eğer
eđilmen gerek
eđil de seslen çatlaklardan
suskun toprağa

Hüsnü Aytekin

Biliyor musun

biliyor musun bilmiyorum
ama ben iyi biliyorum
sen başkaları için olursa oluru
olmasa da olurusun
oysa benim için sen
olmazsa olmazımsın

biliyor musun bilmiyorum
seni ne kadar çok sevdiğimi
oysa sen bilmeden
gerçek aşkı ve gerçeği
avunup gideceksin
sahte mutluluğunla
ve böyle sürüp gidecek
tekdüze garip yaşamın
boşu boşuna ve yetinerek

biliyor musun bilmiyorum
sana sunulan azıcık sevgiyle
ve gördüğün birazcık ilgiyle
aklın karışacak başın dönecek
fark edemeyeceksin kalleşliği
işte bunun için acırım
bunun için yanarım sana
ikimize ve geleceğe

biliyor musun bilmiyorum
aslında sen
benim seni sevdiğim gibi
benim seni sevdiğim kadar
sevilmelisin

Hüsnü AYTEKİN

Bu aşkla yaşanmaz

zalim bir şimşek gibi çaktın beynime
kör ettin gözlerimi göremez oldum
atom gülleri oldun patladın gönlümde
azgın alevler gibi çöktün, yüreğime
yanıyor yanıyor yanıyorum
bu aşkla yaşanmaz be gülüm
bu aşkla yaşanmaz

bırakıp gidiverdin ardına bile bakmadan
kurşun gibi eridin lav gibi aktın içime
çabuk unutuverdin be gülüm
yaktın yıktın kül ettin savurdun
ateş oldum duman oldum göğе tüttüm
bu aşkla yaşanmaz be gülüm
bu aşkla yaşanmaz

bu aşkla ölünür

Hüsnü Aytekin

Bunlar benim göz yaşlarım

bazen dert bazen tasa
bazen hüznün bazen keder
bazen korku bazen öfkedir
istemsiz dökülür gözlerimden

bunlar benim göz yaşlarım
birek ikişer benden senden ondan
bazen mutsuzluk bazen umuttur
hüzünlü duygulara gebedir
vakti geldiğinde tutamam
çok masum ve çaresizdirler
çiy taneleri gibi boncuk boncuk
billur gibi pırıl pırıldılar

bunlar benim göz yaşlarım
birek ikişer benden senden ondan
ihanetleri görür bazen
şaşkınlığım içinde ahmakça
içime akar kanım kan dolar içim
saklarım kimseler görmesin diye

bunlar benim göz yaşlarım
birek ikişer benden senden ondan
sızılar süzülür gözlerimden
kavruk suratıma
karışır kırıışıklarına
kızıla boyar
tırış görmeyen sakalımı

bunlar benim göz yaşlarım
birek ikişer benden senden ondan
ve benim göz yaşlarım
ta içimden yüreğimden
köpürür gelir göz pınarlarıma
tufan olur patlar
kan yağar gökyüzünden
sel olur dağları eritir

Hüsnü Aytetin

Buraya kadar

yalnız geldim buraya kadar
yine yalnız döneceğim biliyorum
son kez bende batacağım güneşinle
bir sabahın göremeyeceğim ilk ışıklarını
bir akşamın aşk yüklü mehtabını
bir gecenin umut dolu yıldızlarını

bir daha alamayacađım kokunu
bir daha akamayacađım gözlerinden
kalbinin el değmemiş derinliklerine
bir daha sarılamayacağım doya doya
bir daha tutamayacađım pamuk ellerini
bir daha öpemeyeceğim alevsi dudaklarını
bir daha okşayamayacağım
o hep çekiştirip durduğu saçlarını
ve artık bir daha gülemeyeceğim

yalnız geldim buraya kadar
ta ki sana rastlayana kadar
bir sana bir sana takılı kaldım kopamadım
işte o zaman anladım
yetmeyeceğini zamanın
işte o zaman korkuyu tanıdım
ayrılık acısını tattım zehir zemberek
bilmezdim ne korkuyu ne ayrılığı
yalnızlığı bilirdim ben kabulümdü
onu yakından tanır onunla yaşırdım
ta ki seni tanıyıp seni sevene dek
bitti artık bitti demiştim
şimdi yalnız değilsin işte
şimdi yaşa be içinde sakladığın
bir daha hiç yeşermeyeceğini
çiçekler açıp güzel kokular
saçamayacağını sandığın duygularını
şimdi yaşa, mutlu ol
işte şimdi demiştim
buraya kadarmış, her şey burada bitti
ve ben gözlerimi geldiğim yerde açtım
şimdi gözlerim bir daha kapanmalı
ve bir daha hiç açılmamalı

Hüsnü Aytekin

Dokunabilsem saçlarına

o kadar güzelsin ki güzelim
hem kumralsın hem de yeşil gözlü
uzun boylusun ceylan gibisin
insanı sarhoş eder gülüşün
o kadar güzelsin ki güzelim
ah bir de çıkıp beynimdeki yerinden
karşıma dikiliversen
dokunabilsem saçlarına

Hüsnü Aytekin

Düşünüyorum

az önce seni düşünüyordum
ondan önce de seni düşünüyordum
ondan önce
ondan önce de
şimdi de seni düşünüyorum
biraz sonra da seni düşüneceğim
ondan sonra
ondan sonra da

Hüsnü Aytekin

Ee

e
sen şimdi mutlu musun,
aradığını buldun mu bari

e
hep renkli, loş ışıklar altında,
yemekler yiyip, içkiler içiyor musun,
danslar edip, kahkahalar da atıyor musun

e
sen şimdi o renkli loş ışıklar altında,
ellerini görebiliyor musun,
o gümbürtülü müziklerden,
sesimi duyabiliyor musun

e
her günün böyle dolu dolu mu geçiyor

e
eğer öyleyse geçmişini kaybetmişindir
nereden geldiğini, kim olduğunu,
kimlere söz verip, kimleri unuttuğunu...

e
ben tek miyim, geçmişinde,
boğazını sıkıp, ölmeden bıraktığın...
tek benim kanım mı
o güzel ellerindeki

e
şimdi ne olacak,
ne kadar sürecek bu renkli
bu şaşalı hayatın

e
hadi sahteyse bunca yaşadığın şey
bitiverecekse bir gün

e
eyvah
ya sonunda üzülürsen
dayanamam ben sana
acı çekersen

e
söyle ne yapacağım o zaman
ne olur söyle ne olur
dayanamam ölürüm
ölürüm yoluna

Hüsnü AYTEKİN

İçimdeki sen

ah seni bir görebilsem
şöyle uzakça bir yerden
rüzgarlar sana çarpıp
geri bana dönse
derin derin ciğerlerime çeksem
teninin kokusunu, nefesini

ah bir görebilsem seni
şöyle uzakça bir köşeden
senin beni göremeyeceğin
izbe bir yerden gizlice

senin beni böyle görme
istemem
beni en son bıraktığın yerde
en son bıraktığın halde
o buruk gülümsememle
hatırla
şimdi ben bile bakmıyorum
bezgin yüzüme aynada

sen gideli çok değiştim
ama yüreğim aynı yürek
özlemim aynı özlem
sevgim aynı sevgi
aşkim aynı aşk
ah birde sen aynı sen olsaydın

ama hiç merak etme bir tanem
içimdeki sen aynı sensin
içimdeki o eski seni
yeni sen 'le öldüremem
o ben ölene dek yaşayacak

Hüsnü AYTEKİN

İlk defa

bütün ilklerim seninle başladı
ilk defa yüreğim yandı
ilk defa hayal olan
gerçek
gerçek
ilk defa yaşanır oldu
ilk defa bu kadar çok sevdim
ilk defa taptım

ilk seninle güldüm
ilk seninle üzüldüm
ilk senin elini tuttum
ilk sana sarıldım
ilk seni öptüm
ilk ayrılık acısını sende yaşadım
ilk defa ölmekten gelecekten
seni kaybetmekten
sensiz kalmaktan korktum
ilk defa ve ilk defa
sensiz yaşamaya
ölümü tercih ettim

ilk sen doğmuşsun
nede çabuk büyümüşsün
saçları dökülmüş
sakallarına kırlar düşmüş
yüzünde çoğu boş ve yorgun
acı dolu yılların kertmeleri ile
yüreğinde azgın sevdasıyla
bir çocuk doğuverdi ellerine

yüreğinden tutup
ona sevmesini öğrettin sen
peşine takıp doğru yolda
nasıl yüreyeceğini
ayağı takılıp düştüğünde
yaralansada yeniden kalkmasını
ve yeniden hedefine koşmasını
iyiyi ve kötüyü
karanlığı ve aydınlığı
çirkinlikleri ve güzellikleri
yeniden biçimlendirip
yeni adları ve boyutlarıyla
hayata geçmişe ve geleceğe
bir başka bambaşka
bakmasını ve görmesini
sen öğrettin bu koca bebeğe

gerçeklerle hayalleri
umutlarımla yoğurup
karşılıksız sevmeyi öğrendim
şimdi bak

dağları delerek
denizleri aşarak
bir bir engelleri yıkarak
kurşun gibi ok gibi
zıpkın gibi roket gibi
fırladım yerimden
he he hey be
ben geliyorum ben
ben biz olmaya geliyorum

Hüsnü Aytakin

Kan doldur kadehine

aşk hiç ayılmak islemediğin
düşlerle dolu bir sarhoşluktur
içine düşeceğin bir boşluktur
yudum yudum sevgi içmelisin
içmesin içmeli içmeli

istemiyorsan hiç ayılmak
sonunda yerlere yığılmak
içmelisin içmeli içmeli

bir gün biterse yudumların
işte ozaman oy oy haline
zehirler doldur kadehine
kan doldur
kan doldur kadehine

Hüsnü Aytakin

Kıyılır mı I.

biz aynı dünyanın insanlarıydık
aynı duyguları yaşıyorduk
söz vermiştik birbirimize
unutmayacaktık birbirimizi
biz farklı iki insandık diğerlerinden
farklı yaşayacaktık başkalarından
her şeye rağmen sevişecektik
can cana yan yana ve sıra dışı
bir gün sen
güzel şeyler yaşandı ve bitti
herkes payına düşeni aldı gitti
diyebileceksin huzur içinde
gelecekte anımsayıp yaşananları
tebessümle bakacaksın geçmişe
belki de biraz pişmanlıkla
ya ben
ben ne yapacağım
ben senin kadar cesur
senin kadar yürekli
senin kadar keskin
ve senin kadar acımasız değilim
olamam da
dayanamam kıyamam
bu ayrılık eritir çürütür beni
ezer geçer dağ gibi sevi dolu
umut dolu yüreğimi
bu ayrılık yakar unutulmanı
şimdi bu alın yazısı mı
hayır bu senin el yazın
sen yazdın sen istedin
yapılır mı bu kıyılır mı
seni sevene sana böyle tapana
senin için ölümü seçene yapılır mı
işte yapacağını yaptın
en büyük ihanetin oldu bu
kendine ve bana

.....

Hüsnü AYTEKİN

Kıyılır mı II.

belki sen mutlu olursun
belki izleri kalır geçen günlerin
ama ben yaşayamam bu ihanetle
verdiğin sözleri düşünür
ay yüzün pamuk ellerin
ela gözlerin gelir aklıma
dayanamam yıkılırım
dayanamam terk edişine unutmama
bilirsin ne kadar büyürse hasretim
o kadar çoşar kan kusar yüreğim
bir gün sen
yaşandı ve bitti dersin
bende bitmez yaşanır
biliyorum bir gün
kapatacaksın yüzüme
en çok sevdiğim gönül kapını
donakalacağım oracıkta
devrileceğim çürüyen dal gibi
ben kabullenemem
kaderdir de diyemem
dayanamam böyle bir sona
başka bir son bulmalıyım kendime
anılarımı alıp yanıma gitmeliyim
sana bırakmalıyım
bu dünyayı mutluluğunla
madem ki yenildim
kabullenmeliğim
bu sona bir son vermeliğim...

Hüsnü AYTEKİN

Nasıl

Yüreğimde taşıdığım umut
Boğazımda düğümlenen bir nefes
Ağzımda kuruyan bir söz
Atamadığım bir kahkaha
Olarak kalacak
Varsıl dünyamda
Yoksun bir inanç olacak
Ve asla sonunu bilemediğim
Bir tapınçla yaşayacağım
Sana gelince zavallım
Sen hiç bilemeden
Hiç anlayamadan
Yitip gidecek puslar içinde
Bulanık zamanın
acıyorum sana
doğuştan görmeyen biri gibi
göremeyeceksin
mum ışığında şarabın rengini
gözlerimin mutluluk saçan ışığını
dokunamayacaksın mavi, yeşile
pembe, mor yada sarıya
doğuştan duymayan biri gibi
işitemeyeceksin aşk dolu ezgileri
dokunduğunda, ürpereceksin
sessiz karanlığında gerçek sevgiye
ve asla göremeyecek
ve asla bulamayacak
asla tadamayacaksın
ve asla rastlayamayacaksın
seni benim gibi
seni benim kadar
sevebilecek bir başka birine

belki bir gün birdenbire
yüreğinin derinliklerinde
bir sızı bir yangın başlayacak
işte o zaman ah diyecek
işte o zaman anlayacaksın beni
öyle bir yanacak ki yüreğin
bir damla su bile bulamayacaksın
çatlayıp kuruyan dudaklarına sürecek
işte o zaman anlayacaksın
nasıl yaşadığımı benim
neler çektiğimi senin için
kim bilir belki bir gün
hiç ummadığımız bir anda
hiç beklemediğimiz bir zamanda
ve hiç düşünmediğimiz bir yanda
feci bir kaza gibi feryatlar içinde
çarpışacak yüreklerimiz
biliyorum ben paramparça olacağım
kanım donacak kalbim duracak

ama son olarak kapanmadan
benim gözlerimde sen
yine aynı sevginin aynı özlemin
gürleyen ateşini göreceksin
biliyorum senin gözlerinde hala
acımız ihanetin
burukluğu ve utancı olacak

Hüsnü AYTEKİN

Okyanus sevdam

Okyanus sevdamın kıyılarında
Taşlara dönmüş kalbine
Dev dalgaları çarpacak
O dalgalar ki
Yüregini parçalayacak

Hüsnü AYTEKİN

Saklı duygular

her yüreğin derinliklerinde
beynimizin bir köşesinde
hep özlemini çektiği
hep eksikliğini yaşadığı
günüşiğinden sakladığı
yada her keresinde
üstünü örtüştürüverdiği
mutlak vardır saklı duyguları

ah o duygular
halbuki çoğu çok masumdur
hep suçmuş gibi gelir insana
oysa ki güzel bir çiçeğe
incitmeden ısrarı geldiği
ağız süt kokan bir bebeğe
güzel bir resme
harika bir manzaraya
denizin dalgalarına ufuklara
yakamozlara bakmak kadar
sevmek hoşlanmak kadar
masum ve zararsızdır o duygular

ama o duygular
saklanmak zorundadır
kimsenin bulup göremeyeceği
yüreğimizin zulalarına

Hüsnü Aytekin

Sen

sen
akrepler yılanlar çıyanlar
acı otlar gibi zehirli

bataklıklar uçurumlar
deli çaylar gibi tehlikeli

hastalıklar savaşlar
nükleer silahlar gibi acımasız

sen
depresyonlar seller yangınlar
trafik kazaları gibi zamansız

sen
havasızlık susuzluk açlık
yokluk gibi öldürücü

sen
şen nesin be
Ölümün ta kendisini

Hüsnü AYTEKİN

Sen hep oacaksın

sen zor aldığım nefeste
sinsi sigaramda
aksi kadehimdesin
hayallerimde rüyalarımdasın
sen baktığım her yerde
gözümün bebeğindesin
sen dudağımdaki uçukta
sana tuttuğum şarkılarda
beynimin orta yerindesin
sen yalnız beni ıslatan
kalleş yağmurlardasın
sen gülücüğünün açtığı
ihanet kokulu çiçeklerdesin
siyim siyim dökülen yapraklarda
sen gözlerimin yaşındasın
sen şaşkın geçmişimde
kör geleceğimdesin
ve hala umutlarımdasın

Hüsnü AYTEKİN

Seni ben yarattım

Sana bir maske taktım
Ay gibi bir yüz yaptım
Geçmiş orada bıraktım
Seni ben yarattım
Seni ben yarattım
Sen beni ateşe attın

Boş hayaller kurup
Boş yere umutlandım
Ah nasıl inandım
Ah nasıl kandım
Seni ben yarattım
Seni ben yarattım
Sen beni ateşe attın

Beynime kurşun sıktın
Orada ölmeden bıraktın
Yaktın ah beni yaktın
Neden böyle yaptın
Beni ortada bıraktın
Seni ben yarattım
Seni ben yarattım
Sen beni ateşe attın

Hüsnü Aytekin

Seni gördüm

seni gördüm alaca karanlığımda
ta yüreğinin derinliklerinde idin
gözlerin ölmüştü cansız mattı
ellerin buz tutmuş kaskatıydı
o an anladım sen yoktun
sen benden gitmiştin
sen ellerin olmuşsun artık
seni gördüm seni gördüm
beyninin ta içindeydin
beni düşünmüyordun
sen benden çok uzaklardaydın artık
yine de unutamadım seni unutamadım işte
oysa seni ben gömmeliydim ellerimle
taşlar dizmeliydim üstüne
orada öylece bırakıp unutmalıydım
yapamadım unutamadım işte

artık bana dönemeyeceğini biliyorum
çoktan iş işten geçmişti her şey bitmişti
unutuvermiştin beni ezip geçmiştin
ben seni unutamadım unutamadım işte
benim seni unutamayacağımı
hatırladığın sürece
sende unutamayacaksın

oysa ne hayallerim vardı
oysa kimsenin göremediği
gizemli duygularım vardı
bir amansız tufan patladı
aldı götürdü kopardı seni benden
tutamadım tutamadım ellerinden

şimdi hayallerimde düşlerimde yaşayacaksın
o eski gülüşünle o güzel bakışlarınla
o eski saflığınla benim saflığımda
hoşça kal bir tanem sen hoşça kal
mutlu ol mutlu kal
yanına cesedimi de al

Hüsnü AYTEKİN

Sensizlięe

onca geęen zaman
an gibi uętu gitti
hep seni aradım
hep seni yaşadım
bořa gitmedi
bořa geęmedi
hiębir an
deli divane gezdım
ama hep seni sevdim
iętim iętim kũfrettim
yaşayamadıklarım
yařayamayacaklarım
sensiz gũnlerime
sensiz gecelerime
sensizlięe

Hũsnũ AYTEKİN

Sevgi

güneşin kavurduğu
o soğuk memlekette
bir sevgi bıraktım
alan olsun olmasın
o sevgi ki
gönülsünmüş
o sevgi ki
hasretli
o sevgi ki
garipsi
o sevgi ki
başak taneleri
çeltikler fındıklar
tütünler kadar
o sevgi ki
ulu dağlar
denizler okyanuslar
gökteki yıldızlar kadar
o sevgi ki
insanlığın onuru
emeğin değeri
aşkın sarhoşluğu
dürüstlüğün bedeli kadar

Hüsnü Aytekin

Şimdi

ben şimdi
sen beni severken ölmeliğim
çünkü aşkımız
başka bir ayrılıkla
başka bir nedenle bitmemeli
işte şimdi
şimdi seni çok seviyorum

gelecekse ölüm
şimdi şimdi gelsin

ama sen
severek yaşamalısın
aşkımızı sen yaşatmalısın

ve herkes şimdi bilmeli
şimdi görmeli
hiç kimse
böyle bir aşkın
şimdi yaşanamayacağını
böyle bir aşkı
yaşayamayacağını bilmeli

şimdi şimdi
işte şimdi seni çok seviyorum
gelecekse ölüm
şimdi şimdi gelmeli

ve bu aşk sonsuza kadar
böyle yaşamalı

Hüsnü Aytekin

Umut bitmez bende

umut bitmedi
bende
umut bitmez
bende
umut biterse
sende bitersin
bende

Hüsnü Aytekin

Yazık

yazık
ilk defa taptım
seni ilâhlaştırdım
yazık
pırıl pırıl sevgimi
sunmuştum sana
yazık
seni çok farklı sanmıştım
yazık
bunu anlayamadım
ne yazık ki
yanıldım
yenildim
yıkıldım
ve kaybettim
sende
ama sen hep bu kaybın
ve ayıbınla yaşayacaksın
yinede okyanus yüreğimde
o sonsuz maviliklerde
taşıyacağım seni
dalgalarımda yüzeceksin
dalından kopmuş
bir çiçek misali

Hüsnü Aytekin